

Wydarzenia specjalne w programie publicznym

03/11/2017

impreza karaoke w przestrzeni wystawy

Alicja Rogalska i *Intervalo-Escola* *Protest Song Karaoke*

Wydarzenie łączy w sobie pozornie różne zjawiska: polityczne zaangażowanie pieśni protestu oraz bezceremonialne świętowanie popkultury poprzez karaoke. *Protest Song Karaoke* ma na celu reinterpretację imprezy towarzyskiej, radości i śpiewu i potraktowanie ich jako zjawisk posiadających radykalny potencjał polityczny. Czy możemy odzyskać silne afektywne doświadczenia wspólnoty, akceptację niepowodzenia, szczerść i amatorszczyznę, zabawę i humor dla emancypującej polityki? Na poziomie praktycznym *Protest Song Karaoke* reaguje na szersze społeczne zapotrzebowanie odświeżenia repertuaru piosenek używanych podczas protestów ulicznych i może być użyty jako swoista próba dla przyszłych protestów.

każdy czwartek listopada, godzina 16:00

seria spotkań w przestrzeni galerii

Imani Jacqueline Brown *Truth as Theatrical Fiction (Prawda jako teatralna fikcja)*

Faszyzm jest chorobą możliwą do rozpoznania po jej symptomach: agresji, nacjonalizmie, konsolidacji władzy, korupcji, ahistoryzmie, rasizmie itd. Jednakże symptomy te są zaledwie sygnałami ukrytej atrofii dociekliwości jednostki i społeczeństwa jako ogółu. W obliczu gwałtownego wzrostu globalnego faszyzmu musimy rozważyć, jakie pytania zadajemy sobie, naszym rówieśnikom, naszym rodzinom, naszym nauczycielom, naszym przywódcom, zadawania jakich zaś unikamy.

Truth as Theatrical Fiction (Prawda jako teatralna fikcja) to badanie tych miejsc, do których zgłębiania nasze umysły są zachęcane, i tych, po których błąkać się nam zabrania. Głównym elementem tego projektu jest cykl „kalejdoskopowych rozmów” – trybu dialogu, który pytania stawia ponad odpowie-

dziami. Jedno pytanie prowadzi do kolejnego; pytania łączą się w dynamiczną rozmowę, która wysuwa na pierwszy plan odwagę do zbadania razem nieznanego, a nie naszą skłonność do wykorzystywania wiedzy i prawd, które cenimy jako narzędzie walki.

Przez cały listopad, w każdy czwartek o godzinie szesnastej Zamek Ujazdowski gościć będzie kalejdoskopowe rozmowy w przestrzeni *Intervalo-Escola*. W ciągu tygodnia, od piątku do wtorku, w przestrzeni wystawy dostępny jest dyktafon, będący platformą [wypowiedzi] dla każdego, kto udzieli pięciominutowej odpowiedzi na pytanie: „W jaki sposób my jako społeczeństwo dotarliśmy do tego momentu?”. Chcielibyśmy, żeby respondenci odpowiedzieli na pytanie w dowolny sposób, taki, jaki uznają za stosowny, po angielsku, jeśli czują się na tyle swobodnie. Odpowiedzi będą analizowane w środę i zadecydują o naczelnym pytaniu w czwartkowej rozmowie kalejdoskopowej. Rozmowy będą rejestrowane i mapowane, ukazując przepływy, zbieżności, przesunięcia i dziury w naszych procesach myślowych.

09/11/2017

wykład w przestrzeni wystawy

Sara Rodowicz-Ślusarczyk *Co łączy, a co dzieli?*

Lacan utrzymywał, że nie zna innego źródła braterstwa niż segregacja i niemal proroczym tonem w 1973 r. przewidywał nieuchronny wzrost rasizmu – w progresywnej względem Stanów Francji. Co ma do powiedzenia psychoanaliza, w ujęciu Lacana – zawsze podającego się za kontynuatora Freuda – odnośnie więzi społecznych? Warto się przyjrzeć temu pytaniu, bo relacja psychoanalityk-analizujący się jest szczególną formą takiej społecznej więzi, której reperkusje mają swój polityczny wymiar. Otóż do zbiorowych identyfikacji, tyleż związanych z wykluczeniem, co przebiegających podług różnych struktur, możemy wraz z Lacanem dodać pojęcie rozkoszy – jako tego, co napędza społeczeństwo.

11/11/2017

koncert wokalny w przestrzeni wystawy

Barbara Kinga Majewska

Koncert życzeń na Święto Niepodległości

Akt otwartego, jawnego i publicznego wyrażania życzeń z okazji Dnia Niepodległości staje się wykładnią aktualnych pragnień, braków, potrzeb, marzeń i wyznawanych wartości. Pojedyncze głosy stawiają prywatną i osobistą wypowiedź naprzeciw wielkiej narodowej narracji zbudowanej wokół słowa niepodległość. Dołączona do życzeń „piosenka” funkcjonuje jako sygnał, prezent, groźba, znak, wróżba, symbol, intencja, wizja. Życzenia stają się formą krytyki rzeczywistości. Projekt sonduje twórczy potencjał publiczności w budowaniu programu koncertu i bada ramy artystyczne wydarzeń projektowanych na okoliczności świąt narodowych. *Koncert życzeń* jest wypowiedzią w dyskusji na temat roli wykonawcy w procesie powstawania muzyki współczesnej i próbą rozpoznania możliwości interpretacji zadanej rzeczywistości za pomocą medium głosu. *Koncert życzeń* stanowi nawiązanie do *Koncertu prawykonań*, który odbył się w 2014 roku w Nowym Teatrze podczas Festiwalu *Instalacje*. Program *Koncertu prawykonań* stanowiły cztery premiery kompozycji zamówionych i zrealizowanych w ramach priorytetu MKiDN *Kolekcje – Zamówienia kompozytorskie*. Podczas tamtego koncertu Barbara Kinga Majewska i zespół Kwadrofonik w składzie Emilia Sitarz, Bartłomiej Wąsik, Magdalena Kordylasińska-Pękala i Miłosz Pękala wykonali kompozycje Aleksandry Gryki, Andrzeja Kwiecińskiego, Sławomira Wojciechowskiego i Wojciecha Blecharza w opracowaniu scenicznym Yulki Wilam. Cztery lata później Barbara Kinga Majewska, inicjatorka i współwykonawczyni *Koncertu prawykonań* proponuje nową formę koncertu. Stawia święto instytucji Państwa w centrum wydarzenia artystycznego. Decyzje o programie koncertu oddaje w ręce publiczności. Rolę twórcy powierza wykonawcy.

12/11/2017

ankieta i działanie performatywne w przestrzeni publicznej

Clara Ianni

Otwarty pomnik [Open Monument]

Clara Ianni, artystka z Brazylii, w swoim kraju pracuje często z różnymi grupami społecznymi, ich tożsamością i pamięcią. Performatywne i partycypacyjne działanie w przestrzeni publicznej *Otwarty pomnik* zadaje pytania o możliwości i potrzeby reprezentacji kolektywnej pamięci i oparte będzie na wynikach ankiety rozсланanej przez artystkę do mieszkańców Warszawy. Powołany w formie zdarzenia *Otwarty pomnik* zostanie dosłownie zbudowany z głosów ludzi z różnych środowisk, w różnym wieku, będących reprezentantami różnych klas i zwolennikami różnych ideologii. Praca polega na wspólnym wysiłku ludzi prezentujących przeciwstawne stanowiska i uruchomieniu otwartego połączenia, bez jakiegokolwiek selekcji ukazującego najbardziej kontrastowe bądź najpowszechniejsze opinie.

Bezpośrednią inspiracją dla tej realizacji i planowanym miejscem jej zaistnienia 12 listopada 2017 jest budzący dziś kontrowersje pomnik Braterstwa broni. Wzniesiony na warszawskiej Pradze w 1945 roku, by uczcić wspólny wysiłek żołnierzy polskich i radzieckich w walce z nazizmem – przykład współpracy polskich i rosyjskich artystów – został zdemontowany w 2015 roku w trakcie budowy metra i nigdy nie odbudowany, choć zachowano bazę pomnika. To w jej okolicy stanie *Otwarty pomnik* – realizacja otwierająca sytuację swoją niematerialnością, budująca opinię publiczną w sposób kolektywny i performatywny, podkreślająca konstrukcjonizm w pisaniu historii i płynność pamięci, zwracająca uwagę na fakt kształtowania plastycznego społeczeństwa przez władzę w procesie ciągłej transformacji oraz to, że pomniki i inne materialne fakty powstające ze środków publicznych (autostrady, szkoły itd.) są przejawami przejściowej dynamiki historii, zarówno przez to, co pokazują, jak i przez to, co ukrywają.

Wydarzenie będzie miało miejsce w przestrzeni publicznej, zaś w przestrzeni wystawy prezentujemy materiały z pracy nad projektem. Nad scenariuszem działania artystka pracowała w oparciu o zebrane ankiety i we współpracy z członkami i członkiniami *Intervalo-Escola*.

warsztat

Edyta Jarzab

Ulica Improwizacji

Brytyjskiej premier Margaret Thatcher na początku kariery politycznej często zabraniano przemawiać w imieniu partii, ponieważ jej głos postrzegano jako typowy głos gospodyni domowej. Wiedziała ona jednak, że ma głos spokojny, mocny i głęboki – głos autorytetu; zawdzięczała go latom ćwiczeń. Słuchowisko *If The Voice Is Over*, bazujące na tekście *Voice is Over* Edyty Jarzab, to komentowana przez nią kolekcja różnych kobiecych brzmień w sferze publicznej i znaczenia, jakie niosą w sobie poszczególne tony. Artystka przygląda się fenomenowi głosu: z czego się składa, jak brzmi i czy to pewne częstotliwości sprawiają, że kobiety nie mogą zabierać głosu w sprawach ludzkości. Coś jak obco brzmiący akcent, który należy wymazać, aby głos stał się wiarygodny. Czym jest niema przemoc, uciszanie, bezgłośnie ciała, jakie znaczenie dla kobiet niesie mit o Filomei z obciętym językiem – artystka analizuje różne społeczne i kulturowe konteksty kobiecej niemoty, nazywanej przez nią piekłem kobiet.

W ramach wystawy Edyta Jarzab będzie pracować z publicznością wystawy i akademią *Intervalo-Escola* nad choreografią i wydobywaniem głosu w ramach warsztatowych grup wokalnych. Przedmiotem warsztatu będzie poszukiwanie wspólnej rzeczywistości dźwiękowej, słuchanie rezonującego ciała w relacji z innymi, obserwowanie drgania kości czaszki – słowem, poznawanie swojego ciała jako czułego odbiornika fal i wrażliwego instrumentu. Uczestnicy warsztatów doświadczą właściwości akustycznych przestrzeni, zasięgu i siły głosów, pojedynczych i unisono. Poszukają przestrzeni, by być razem, nie będąc chórem. Skupią się na procesach energetycznych, nie na formowaniu szyku. Wspólna improwizacja będzie podstawą do interakcji, procesem poszukiwania amplifikacji i aktualizacji wartości, które warto amplifikować. Bo sam głos jest właśnie taką wartością, środkiem służącym narracji, wyrażeniu doświadczeń, osobistych i wspólnych. Finałem warsztatu będzie interwencja w przestrzeni publicznej.

**Program dyskursywny towarzyszący wystawie
*Gotong Royong. Rzeczy, które robimy razem.***

Kuratorzy programu dyskursywnego

Marianna Dobkowska i Konrad Schiller

Spotkania odbywać się będą w przestrzeni wystawy – wszystkie o godzinie 18:00

Program dyskursywny towarzyszący wystawie *Gotong Royong. Rzeczy, które robimy razem* wypracowany został z myślą o poszerzeniu pola wiedzy, którą generuje sama wystawa. Przyglądając się zachodzącym w ostatnich latach zmianom nastrojów społecznych oraz zachodzącym w skali globu zjawiskom politycznym i ekonomicznym, takim jak kryzysy gospodarcze, ekstremizm polityczno-religijny, kwestionowanie zmian klimatycznych, nasilenie populizmów i nacjonalizmów, kryzys edukacji, rozpad więzi wspólnotowych, dostrzec można, że występują one wszędzie. Wystawa *Gotong Royong. Rzeczy, które robimy razem* prezentuje projekty, działania i oddolne rozwiązania, które występują w obszarze artystyczno-edukacyjnego aktywizmu jakby na przekór negatywnym symptomom. Programem dyskursywnym chcielibyśmy wprowadzić szerszy kontekst także dla samej wystawy. Spotkania dyskusyjne będą zróżnicowane pod wieloma względami. Do udziału zaprosiliśmy zarówno uczestniczących w wystawie artystów i aktywistów, jak i badaczy kultury oraz związków polityki z ekonomią.

24/10/2017 (wtorek)

***Gotong Royong.
Krótka historia
indonezyjskiego
współdziałania***

Udział biorą

Irwan Ahmet

i Tita Salina, Marianna

Dobkowska, Krzysztof

Łukowski, Reinaart

Vanhoe

08/11/2017 (środa)

***Globalne odrodzenie
nacionalizmów***

Udział biorą

Imani Jacqueline Brown,

Clara Ianni, Ewa Alicja

Majewska

15/11/2017 (środa)

***Edukacja. Oddolne
strategie oporu***

Udział biorą

Tainá Azeredo, Joanna

Pawłuskiewicz,

Katarzyna Winiarska

06/12/2017 (środa)

***Egzotykcja, pułapka
emancypacji
wykluczonych***

Udział biorą

Vincent Rumahloine,

Igor Stokfiszewski